

Αἷς

[Μια ετήσια γιορτή προς τιμήν του Πλούτωνα, στην οποία μπορούν να συμμετάσχουν μόνο γυναίκες μνημένες τουλάχιστον στα Μικρά Ελευσίνια]

23.09.2015

«Τα Ψαράκια στη Γυάλα»

Άννα: Σήμερα λοιπόν είναι μία ξεχωριστή ημέρα. Αυτή η γιορτή γίνεται κατόπιν υποδείξεως του Πλούτωνα. Αφορά γυναίκες μνημένες στα Ελευσίνια, και όπως συμβαίνει κάθε φορά που γιορτάζουμε μια οντότητα, είναι σαν να επιβεβαιώνουμε την ύπαρξή της. Είναι μία επιβεβαίωση...

Και το πρωί που έβγαινα από την πόρτα και σκεφτόμουν τη γιορτή, μου λέει: «Επιβεβαιώνεις ότι υπάρχω!»

Νιώθω ότι, πολύ σημαντικό γι' αυτούς που είναι στην άλλη πλευρά είναι αυτό: η ανάμνηση. Το να τους θυμόμαστε. Όσο κρατούμε το όνομά τους στα χείλη μας, είναι ζωντανοί. Και έτσι έχει μία έννοια το μνημόσυνο, ό,τι κάνουμε, τα ονόματα που διαβάζουμε πολλές φορές... είναι σαν να τους κρατάμε ζωντανούς. Βέβαια, είναι ζωντανοί, ειδικά στη γενεαλογική γραμμή που αφήνουν, όσοι αφήνουν αλλά... είναι αλλιώς.

Μια φίλη από το Ισραήλ που έχει πάθος με την αρχαία Ελλάδα, με ρώτησε: «Γιατί μια γιορτή για τον Άδη και γιατί μόνο για γυναίκες;». Της απάντησα: «Μα, γυναίκα ήταν η Περσεφόνη που έκλεψε ο Άδης» αλλά πρόσθεσα ότι δεν γνωρίζω τίποτε άλλο γιατί δεν μου έχουν πει και... θα δούμε. Και τώρα περιμένω κι εγώ μαζί σας, να καταλάβω τι σημαίνει όλο αυτό.

.....

Πίσω στο χρόνο, πολύ παλιά, ήμουν εδώ.

Με μια μορφή αιθέρια, που όμοιά της δεν γνωρίσατε ποτέ. Ποτέ δεν υπήρξατε εσείς, όπως υπήρξα εγώ. Σ' αυτή τη δόνηση που κρατούσα, ποτέ δεν σταθήκατε. Πέρασατε όμως από αυτή και περνάτε.

Θέλω να πω, ότι **ο Άδης είναι για τις ψυχές ένα πέρασμα**, δεν είναι τόπος κατοικίας, όπως πίστευαν πολλοί -και ακόμα τώρα το πιστεύουν. Ένα πέρασμα είμαι εγώ, γι' αυτό είπα ότι ποτέ δεν γνωρίσατε τη δόνηση τη δική μου, ποτέ δεν μείνατε σε αυτή. Ένα πέρασμα που δεν σβήνει ποτέ, δεν χάνεται ποτέ. **Είμαι Νους**. Όσο είναι νους ο Δίας, είμαι κι εγώ. Όσο είναι Νους η Ευρυδίκη, η Περσεφόνη, είμαι κι εγώ. Όσο είναι Νους η Δήμητρα, ο Κρύων (και Κρείτων), είμαι κι εγώ. **Όλοι μαζί είμαστε Νους σε Δράση. Νοήμονες ενέργειες, ενσαρκωμένες στη Γη, ως Νόμοι. Ως υπάρξεις ευρύτερες, που αγκαλιάζουν τα πάντα.**

«Άϊς»
Η Γιορτή του Πλούτωνα - 23.09.2015

Μου ζήτησε η Άννα, αυτή την ημέρα να σας δείξω ποιος πραγματικά είμαι – μόνο τότε θα είχε αξία γι' αυτήν τούτη η γιορτή. Πώς να δείξω όμως αυτό που είμαι και που κάνω, σ' αυτούς που θέλουν να φύγουν από μένα;

Ξεκινώ με γυναίκες. Με θηλυκά... με θήλαια. Με οντότητες ενσαρκωμένες σε θηλυκή μορφή. **Αυτή είναι η μόνη που μπορεί να με κατανοήσει. Η θηλυκή αρχή κατανοεί. Κατανοεί το πέρασμα. Ο Άδης χωράει τα πάντα.** Χωράω, όλους όσους έρχονται. Και αν τους πολλαπλασιάζατε επί χίλια, πάλι θα τους χωρούσα. Γιατί **ο Άδης, δεν είναι χώρος, είναι χρόνος ύπαρξης!** Σας μπέρδεψα αρκετά; Μπορούμε να συνεχίσουμε.

Βλέπετε τον Άδη, τον Άδη μου, σαν χώρο. Ένα Συνεχές, μια ενεργειακή οντότητα στο χώρο, που μπορεί να χωρέσει και χωρά διαρκώς όσους κατεβαίνουν από τη ζωή, όσους φεύγουν από τη ζωή. Ένα Συνεχές. **Ο Άδης είναι ένα Συνεχές. Ο χώρος, δεν μπορεί να είναι συνεχής. Δεν είναι στη φύση του να είναι συνεχής. Ο χώρος, μοιράζεται σε μορφές.** Η λειτουργία του είναι να διαχωρίζεται και να κατανέμεται σε μορφές, που λέγεται ότι τον κατοικούν.

Παρόλα αυτά, ο Άδης είμαι εγώ και είμαι κάτι πολύ πέρα από αυτά που αντιλαμβάνεστε σαν χώρο. Λίγα λεπτά πριν σας είπα ότι είμαι μία συνέχεια, ένα Συνεχές. **Ο χρόνος μπορεί να είναι συνεχής;** Ο τρόπος με τον οποίο μετράτε την ύπαρξή σας, είναι μία συνέχεια. **Μπορεί να μεταβάλλεται το μέτρο αλλά υπάρχει συνέχεια. Ναι, ο χρόνος είναι ένα Συνεχές.**

Όταν η ενέργεια εγκαθίσταται στην ύλη, αυτό το Συνεχές παύει να ισχύει ως τέτοιο και εμφανίζεται η μορφή. Ο χώρος και ο χρόνος συστρέφονται γύρω από ένα κέντρο -ένα κέντρο βαρύτητας, ένα κέντρο απόφασης/βούλησης- και εκεί αρχίζει η εξατομίκευση.

Μιλάω με όρους περισσότερο σημερινούς παρά της αρχαίας εποχής. Γιατί έτσι, με όρους σημερινούς, πιο εύκολα καταλαβαίνετε αυτό που στην αρχαιότητα δείχνονταν με συμβολισμούς και μύθους. Βέβαια, **οι μύθοι παραδόθηκαν από πολύ παλαιότερες εποχές, εποχές των οποίων χάθηκε η γνώση.** Χάθηκε η γνώση των νόμων, η επιστήμη, και έμειναν οι θρύλοι. Έμεινε η προφορική παράδοση, να θυμίζει μια γνώση που κάποτε ήταν κτήμα όλων... ή πολλών. Δεν ήταν λίγοι εκείνοι που κατείχαν τη γνώση σ' εκείνες τις παλιές εποχές. Το μεγαλύτερο μέρος του πληθυσμού, γνώριζε. Από στόμα σε στόμα διαδίδονταν η αλήθεια. Μέσα μεταφοράς, φυσικά υπήρχαν. Μέσα επικοινωνίας, ναι -όχι όπως τα ξέρετε αλλά υπήρχαν. Η γνώση μεταδόθηκε. Πιστεύετε ότι η Γη είναι τόσο παλιά όσο λένε οι επιστήμονές σας; Αλήθεια σας λέω, θα δείτε μια μέρα να ανατρέπεται αυτό. **Θα ανατραπεί η χρονολόγηση που δίνουν σήμερα οι επιστήμονες. Θα έχουν άλλα δεδομένα, άλλα ευρήματα, που θα τα αποκτήσουν μέσα από την πιο σύγχρονη τεχνολογία που δημιουργούν.** Το ερώτημα δεν είναι αν λένε την αλήθεια ή όχι, αν έχετε μια ακριβή μέτρηση από αυτούς ή όχι. Το ερώτημα είναι, πώς μπορείτε εσείς, να εμβαθύνετε, να κάνετε μια πολύ βαθιά βουτιά σ' αυτή τη γνώση, την προαιώνια γνώση και να την ανακαλύψετε. Να ανακαλύψετε το κλειδί.

Ο Πλούτων έχει το κλειδί!

Γιατί Πλούτων; Είναι πλούτος αγαθών; Πλούτος σοφίας; Πλούτος των πάντων;

Μαζευτήκατε σήμερα εδώ αγαπημένες μου, για να με τιμήσετε. Φέρατε μαζί σας δώρα, γλυκά, φέρατε την καρδιά σας πάνω απ' όλα. Αυτή είναι που μετρά...

Πριν από λίγα ή περισσότερα χρόνια, βρισκόσασταν σε έναν βαθύ φόβο. Φοβόσασταν το σκοτάδι. Η καθεμιά σας είχε να παλέψει με κάτι πολύ σκοτεινό βαθιά μέσα σας. Με το πέρασμα του χρόνου και τη διδασκαλία που δεχτήκατε, μάθατε ότι το σκοτάδι δεν υπάρχει πραγματικά, ότι αυτό που υπάρχει είναι το φως. Δεν έχει θετικό πρόσημο το σκοτάδι. Δεν μπορεί να κυριαρχήσει το σκοτάδι, όσο λάμπει το φως. Μάθατε ότι το σκοτάδι είναι εκείνη η πλευρά του εαυτού σας που δεν γνωρίζετε. Και άλλα πολλά μάθατε και άλλα πολλά σας είπαν... και με πολύ δουλειά και κουράγιο και υπομονή, κάνατε βήματα αρκετά, ώστε να έχετε βγει στην επιφάνεια του βάλτου του σκότους. Το δοκιμάσατε και είδατε ότι πατώνετε. Δεν μπορείτε να πνιγείτε στο σκοτάδι, το κεφάλι σας θα είναι πάντοτε απ' έξω και θα βλέπει το φως. Όσο βρίσκεστε στην ύλη, έχοντας ντυθεί ένα φυσικό σώμα, αναπόφευκτα χάνετε μεγάλη εικόνα της αντίληψης που είχατε πριν. Η επίγνωση όμως ότι δεν υπάρχει σκοτάδι αλλά φως, σας βοηθά να κρατάτε το κεφάλι σας έξω από τον βάλτο του σκότους και να μη φοβόσαστε. Αν είναι κάτι που κερδίσατε, είναι ότι νικήσατε ένα φόβο.

Άλλο όμως ο φόβος του σκότους του κακού και άλλο ο φόβος του θανάτου. Είναι διαφορετικά αυτά τα δύο. Σ' ένα βαθμό ταυτίζονται, καθώς ο φόβος προέρχεται από το ένστικτο της αυτοσυντήρησης, δηλαδή της συντήρησης της ζωής. Ο φόβος είναι μια αντίδραση απέναντι στην καταστροφή που μπορεί να συμβεί, μια καταστροφή προσωρινή ή μόνιμη. Ο φόβος του θανάτου όμως, πάει πολύ πιο βαθιά.

Με το φόβο του κακού ξεμπερδεύετε πιο εύκολα. Σας πήρε χρόνο, πολύ χρόνο, αλλά μάθατε να το διαχειρίζεστε. Πολλές από εσάς αυτή την ώρα κοιτούν ψηλά, με κοιτούν στα μάτια καθώς μιλώ και αναρωτιούνται, τι ήρθα να κάνω σήμερα εδώ. Εσείς ξέρετε... Εγώ είμαι εδώ έτσι κι αλλιώς και μοιράζομαι την ύπαρξή μου μαζί σας. Αν εσείς έρχεστε για να πάρετε μόνο, για να δείτε, όπως πηγαίνουν οι επισκέπτες στο τσίρκο για να χαζέψουν μια παράσταση, είναι δικό σας θέμα και δεν θα πάρετε τίποτα περισσότερο από το απλό χάζι μιας παράστασης. Αν ήρθατε όμως για να εντρυφήσετε στην Πλουτώνια/Απολλώνια ενέργεια, τότε... τότε θα ενεργοποιήσω την πύλη που έχει δημιουργηθεί για εσάς εδώ, στο κέντρο του χώρου, για να περάσετε μέσα από αυτή και να πλησιάσετε περισσότερο ακόμα στα μυστήριά μου.

Λέω πολλά αλλά δεν είπα ένα ακόμα, βασικό: **η Περσεφόνη, ήθελε να έρθει σε μένα.** Ήθελε να υπάρξει στο σκοτάδι. Δεν κυνηγούσε τυχαία λουλούδια. Έπαιζε. Έπαιζε πολύ όμορφα με τις Ώρες και τις Θεές και τις Νύμφες. Έπαιζε. Μέσα στο παιχνίδι της ήμουν κι εγώ. Σας είπα στο Ταίναρο μια μεγάλη ιστορία για τη Δήμητρα και την Περσεφόνη. **Η Περσεφόνη ήθελε να γυρίσει στη Δήμητρα; Το θέλησε, ναι.**

Πάρτε μερικές βαθιές, χαλαρές αναπνοές. Δεν ήρθατε εδώ μόνο για να γιορτάσετε τον Πλούτωνα. Ήρθατε για να δείτε τι και ποιες είστε. Γιατί ήταν μια γυναίκα που έκλεψε ο Άδης; Γιατί δεν ερωτεύτηκε έναν όμορφο νέο για παράδειγμα, όπως συνέβαινε σε άλλες περιπτώσεις θεϊκών ερώτων; Παίρνετε μερικές βαθιές αναπνοές.

«Άϊς»
Η Γιορτή του Πλούτωνα - 23.09.2015

Στην πύλη που έχει δημιουργηθεί στο κέντρο του κύκλου σας, στέκομαι εγώ και βρίσκομαι εκεί από ώρα, πολύ πριν τοποθετήσει το μικρό αγαλματίδιο η Άννα, είμαι εκεί.

Κρατώ στα χέρια μου ένα δίχτυ και έναν πέλεκου. Το δίχτυ το ρίχνω πάνω σας και σας αρπάζω, την καθεμιά ξεχωριστά και σας τραβώ κοντά μου. Με τον πέλεκου σχίζω τον αέρα. Διαχωρίζω... Διαχωρίζω το κενό και σας τραβώ μαζί μου μέσα από τη ρωγμή που σχηματίστηκε στο χώρο και το χρόνο.

Καρδιοχτύπι.

Το ηλιακό σας κέντρο πεταρίζει. Το δεύτερο δονείται και η καρδιά χτυπά γρήγορα. Φόβος θανάτου. «Όχι, μη με πάρεις», ακούω να φωνάζει κάποια. «Αντέχω! Θα μείνω στη Γη και θα αντέξω! Μόνο μη με πάρεις!».

Ποια νομίζεις ότι είσαι εσύ, που θέλεις να μείνεις στη Γη μόνη, την ώρα που όλοι φεύγουν; Ποια νομίζεις ότι είσαι εσύ, που ζητάς να διαταράξεις την τάξη των πραγμάτων, την τάξη του Ουρανού και της Γης; **Σεβασμός πρέπει στο Θάνατο! Σέβομαι, σημαίνει ότι αναγνωρίζω την αξία! Όχι ότι φοβάμαι και προσπαθώ να αποφύγω. Όχι ότι τρέμω από το φόβο μου αλλά αναγνωρίζω την αξία.**

ΚΑΜΙΑ ΣΑΣ ΔΕΝ ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΕΙ ΤΗΝ ΑΞΙΑ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ... ακόμα... πλήρως.
[Ύψωσε απότομα τη φωνή]

«Φαίνεται ότι τα πράγματα δεν κυλάνε όπως πρέπει ή όπως περίμενα ερχόμενη εδώ», σκέφτεται κάποια άλλη. «Περίμενα ότι θα... ότι θα μιλήσουμε για τη ζωή και ότι θα καταφέρουμε να νικήσουμε το θάνατο. Είναι λίγο ανάποδο να δεχόμαστε το θάνατο. Κάτι δεν πάει καλά. Αλλιώς έμαθα να σκέφτομαι με τους φίλους μου, που αγαπάνε τους αγγέλους. Τους λένε ότι μπορούν να μείνουν αιώνια στη Γη, ότι δεν υπάρχει θάνατος γραμμένος στα κύτταρα του ανθρώπου, ότι είναι η σκέψη μας που τον δημιουργεί. Γιατί τόση αντίφαση εδώ; Άλλες πληροφορίες έχουν οι Ολύμπιοι, άλλες οι άγγελοι; Εγώ με ποιον να πάω;»

Όσοι φοβούνται το θάνατο, δεν κερδίζουν τη ζωή. Δεν μπορείς να κερδίσεις περισσότερη ζωή φοβούμενη το θάνατο. Αναγνωρίζοντας όμως την αξία του, μπορείς να κατανοήσεις και να εμπεδώσεις από πού προέρχεται. **Όταν αναγνωρίσεις την αξία του όμως, θα πάψεις να θέλεις να τον καταργήσεις, γιατί θα έχεις κατανοήσει ότι είναι μια πράξη Ελέους.** Γιατί θα έχεις κατανοήσει, ότι η ψυχή σου αγαπά το θάνατο! Βρίσκει περιθώριο, βρίσκει χρόνο να σκεφτεί και να ταξινομήσει τις εμπειρίες της. Βρίσκει χρόνο ανάπαυσης. Η απόσυρση, την αναπαύει, όπως θα σας αναπαύανε οι διακοπές, οι καλοκαιρινές σας διακοπές. Είναι ανάπαυση για την ψυχή, που διαρκώς εμπλέκεται σε σενάρια και ρόλους. Είναι μεγάλη ανάπαυση...

Ας πάμε πίσω. Σας κρατώ στα δίχτυα μου και ταξινομώ τις σκέψεις σας, κοιτάζοντάς σας στα μάτια. Κοιτάξτε με κι εσείς κατάματα, αν τολμάτε! Μπορείτε να με νιώσετε; Μπορείτε να πείτε: «Α! Αυτός είναι!». Ήρθα να δω αυτό σήμερα.

«Ο Άδης τελείωσε, δεν υπάρχει πια», ακούω να φωνάζει κάποια μέσα της «Έχω νικήσει το θάνατο!».

Χαχα, φυσικά!! [περιπαικτικά]
Πάμε παρακάτω.

Έχω καλή ψαριά απόψε στα χέρια μου, πολύ καλή ψαριά. Όλων των ειδών τα ψάρια γίνονται δεκτά εδώ. Για να δούμε τι θα κάνω μαζί σας. Νιώθετε άνετα στο δίχτυ που βρίσκεστε; Δεν ξέρετε τι ακριβώς σημαίνει αυτό, έτσι δεν είναι; Σημαίνει ότι έχω δημιουργήσει για την καθεμιά σας έναν ιδιαίτερο χώρο στο πλέγμα. Το δίχτυ δημιουργεί έναν ιδιαίτερο ενεργειακό χώρο για την καθεμιά από εσάς, μια ιδιαίτερη διάσταση, στην οποία μπορούμε να επικοινωνήσουμε μαζί. Και τώρα, θα πάψει η Άννα να μιλά, όπως κάνει πάντα όταν έρχομαι, και θα δείτε μέσα σας. Κοιτάξτε στο δίχτυ που βρίσκεστε. Εγώ είμαι έξω από αυτό και το κρατώ. Μέσα σ' αυτό είστε εσείς μοναχά, ο εαυτός σας.

Ίσως σας ενοχλεί η στάση μου, καθισμένος όπως είμαι αναπαυτικά στο θρόνο μου, με τα πόδια πάνω στο τραπέζι. Παρακολουθώ τα ψαράκια στη γυάλα... είναι ένα παιχνίδι. Έντεκα ψαράκια. Λιθρίνια, τσιπούρες, συναγρίδες, χρυσόψαρα... ξεκινήστε λοιπόν!

Διακατέχετε από ανησυχία ακόμα. Σας ενοχλεί που δεν βάζω τα καλά μου, για να σταθώ μπροστά σας και με μια υπόκλιση να σας οδηγήσω στα ιδιαίτερα διαμερίσματά μου.

Λυπάμαι! Αυτή είναι η εργασία που θα κάνουμε σήμερα: **τα ψαράκια στη γυάλα.**

Δείτε λοιπόν στον ενεργειακό χώρο που βρίσκεστε. Μικρός είναι ο χώρος που σχηματίζει το δίχτυ μου, όσο μια γυάλα. Εντρυφήστε σ' αυτή την ενέργεια, κατ' αρχήν. Μετά θα κάνουμε και άλλα.

Τρία λεπτά. Έχετε τρία λεπτά.
[Παύση 3']

Ο χώρος σας είναι μικρός, πολύ μικρός και όμως μέσα σ' αυτόν γίνονται τόσα!
Η συνέχεια της συνείδησης είναι το κλειδί. Το δικό μου κλειδί.

Δεν υπάρχει άνοδος στον ουρανό χωρίς αυτό το κλειδί. Το Κλειδί του Πλούτωνα δεν σας κλειδώνει στον Άδη, σε ένα χώρο για νεκρούς αλλά είναι αυτό που σας δίνει τη δυνατότητα να κατανοήσετε την ένωσή σας με τον Ουρανό. **Ο Άδης, ο Πλούτων, ο Αϊδης, ο Άϊς, είναι αυτός που με μια ματιά σας κάνει να θυμόσατε το μεγάλο ταξίδι που έχετε ξεκινήσει από την Εστία.** Είναι αυτός που με μια ματιά δημιουργεί το δίχτυ στο οποίο πλέκονται ο χρόνος και ο χώρος, το Συνεχές... το Συνεχές της ύπαρξης. Ο πατέρας Κρόνος/Χρόνος και η Μητέρα... χμ... είναι βασικά στοιχεία για τη συνέχεια της ύπαρξης. Σας διαφεύγει ακόμα η πραγματική μου μορφή και υπόσταση. Δεν θα μπορέσετε ποτέ να την κατανοήσετε αρκετά. Πάντοτε θα σας διαφεύγει, εκτός αν καταφέρετε να συλλάβετε την έννοια του Συνεχούς. Είναι αόρατος ο Άδης, **Αϊδης είναι, όσο εσείς δεν αντιλαμβάνεστε το Συνεχές.**

Σας τραβώ πολύ μακριά από αυτό που είχατε συνηθίσει να σκέφτεστε αλλά **ο**

Θάνατος δεν είναι τίποτα περισσότερο από μία ενεργειακή μορφή, μία ενεργειακή ένδειξη, του γεγονότος ότι σας διαφεύγει η συνέχεια της ύπαρξης.

Θα πάρει πολύ καιρό στους επιστήμονές σας να συλλάβουν αυτή την αλήθεια. Μόνο συλλαμβάνοντας αυτήν την αλήθεια, θα μπορέσουν να ελευθερώσουν τον άνθρωπο από το θάνατο. Το Συνεχές της συνείδησης, της ύπαρξης, είναι αυτό που θα ελευθερώσει από το φαινόμενο που αποκαλείτε θάνατο. Το γεγονός ότι όλοι εκείνοι που χάνονται με το θάνατο, φαίνονται να έρχονται στον Άδη, οφείλεται ακριβώς στην αντίληψη ότι δεν υπάρχει συνέχεια. **Άδης είμαι γι' αυτούς που έχουν ξεχάσει. Δεν με βλέπουν, δεν με κατανοούν, δεν αντιλαμβάνονται τη συνέχεια της ύπαρξης.** Βλέπουν σε μένα μοναχά τη διάλυση της μορφής τους, τίποτε άλλο, μόνο τη διάλυση της μορφής -και όμως, υπάρχουν τόσα πολλά να δουν!

Ψυχές που ξεχνούν και δεν θυμούνται πια την Εστία και δεν θυμούνται ότι είναι οι ίδιες ένα Συνεχές.

«Μα, τι θα πει Συνεχές; Βοήθησέ μας να καταλάβουμε.», λέει κάποια.
Είσαστε εδώ, γιατί εσείς μπορείτε να καταλάβετε όχι με το νου αλλά με την καρδιά. Και γιατί **εσείς γυναίκες, είσαστε όπως κι εγώ, πύλες. Η καθεμιά σας είναι μία πύλη και αυτό έχουμε κοινό, ότι κι εγώ κι εσείς είμαστε ένα πέρασμα. Η έννοια της ύπαρξης μας είναι συνδεδεμένη με το πέρασμα μιας ψυχής σε μια άλλη διάσταση. Είδατε πόσα κοινά έχουμε; Πόσο βαθιά συνδεδεμένοι είμαστε;**

Εγώ είμαι το πέρασμα προς την άλλη πλευρά, εσείς το πέρασμα προς τη γήινη πλευρά. Η ψυχή που έρχεται στη Γη, περνά μέσα από εσάς και χάνει την αίσθηση της συνέχειας και βιώνει τον γήινο πόνο. Βιώνει τη γήινη εμπειρία, βεβαρυμένη από την απώλεια της επίγνωσης της συνέχειας. Και φτάνει στη δική μου πύλη μέσα από το χρόνο. Όσοι περνούν από εδώ, τι λέτε; Επιστρέφουν στην Πηγή; Είναι καταδικασμένοι να εισέλθουν από τη δική μου πύλη όλοι οι άνθρωποι στη γη, εκτός από εκείνους που έχουν θυμηθεί. Το πέρασμα εκείνων γίνεται πολύ γρήγορα, σε χρόνο μηδέν και βρίσκονται αμέσως στη νέα τους δόνηση, επειδή ακριβώς θυμούνται τη συνέχεια, έχουν επίγνωση της συνέχειας. Οι άλλοι χωλαίνουν. Τους παίρνει μήνες και χρόνια κάποιους, να θυμηθούν ποιοι είναι και τι ήρθαν να κάνουν εδώ. Δυσκολεύονται να θυμηθούν τη Συνέχεια, όσοι δεν την έχουν ήδη βρει στη Γη. Είναι μια φυσική διαδικασία και παίρνει χρόνο.

Ακούσατε διάφορους να σας μιλούν για τα πολλαπλά σενάρια που έρχεστε και παίζετε στη Γη, μέχρι τη στιγμή που θα επιστρέψετε και πάλι στην οικογένεια του φωτός, για να δείτε και πάλι τους αγαπημένους σας και να βρείτε τον πραγματικό σας εαυτό. Πιστεύετε ότι είναι για όλους το ίδιο εύκολο; Εδώ θα είχα πολλά να σας πω.

Δεν είναι χώρος τιμωρίας ο Άδης. Χώρος αυτοτιμωρίας, μπορεί, καθώς είναι πολλοί αυτοί που μπαίνουν με τόσες ενοχές φορτωμένοι και τόσους φόβους, που πρέπει να εξαντλήσουν το σενάριο, πρέπει να παίξουν το ρόλο μέχρι τέλους, για να καταλήξουν στο συμπέρασμα ότι δεν μπορεί να τελειώνει εδώ. Είστε στα χέρια μου τώρα.

Ροή.

Είμαστε πύλες κι εγώ κι εσείς και σαν πύλες πρέπει να συνεργαστούμε. Από τη μια, η πνευματική οικογένεια έρχεται στη Γη για να παράξει εμπειρίες, να παράξει επιγνώσεις, να παράξει ιστορίες συνείδησης, υλοποίηση ψυχής. **Όταν μια οντότητα περνά μέσα από εσάς, έρχεται για να υλοποιήσει την ψυχή που είναι.** Όχι για να υλοποιήσει σχέδια και ιδέες και ενέργειες τυχούσες αλλά για να υλοποιήσει την ψυχή της. **Το φυσικό σώμα υλοποιεί την ψυχή.** Πολλές οι ενστάσεις που θα δεχτώ εδώ... και όμως, η ψυχή γίνεται το σώμα. Το επόμενο βήμα θα ήταν να αναρωτηθείτε: «Δηλαδή, η ψυχή ενός ανάπηρου τι σημαίνει; Είναι ανάπηρη; Έχει τόσες ελλείψεις;»

Ας αναρωτηθούμε τι είναι ψυχή. Τι είναι για σας η ψυχή; Είστε μόνο ψυχή ή είστε κάτι άλλο; Υπάρχει μία οντότητα που λέγεται ψυχή και η οποία κάνει πράγματα που είναι ξεχωριστά από αυτήν; Παίζει ρόλους που δεν έχουν σχέση με αυτήν; Γιατί να το κάνει; Ποιος ο λόγος, ποια η ανταμοιβή της; Γιατί να παίξει κάτι που δεν είναι; **Η ψυχή έρχεται για να παίξει αυτό που είναι. Να εκφράσει ένα ρόλο που έχει αναδυθεί μέσα της. Είναι αυτό που παίζει.**

Χρειάζεται να θυμηθείτε τον Κρύων της Μαγνητικής Υπηρεσίας και πράγματα που σας έχει πει κατά καιρούς, γιατί θα βοηθήσουν αυτά να κατανοήσετε καλύτερα το νόημα της ψυχής. Και όσα ειπώθηκαν εδώ, σε άλλους κύκλους, θα σας βοηθήσουν να κατανοήσετε το νόημα και το έργο της ψυχής.

Ενέργειες και εντυπώματα είναι η ψυχή. Όπως εσείς, που λέτε ότι είστε μια προσωπικότητα, έχετε στο νου σας μία συγκεκριμένη ταυτότητα για τον εαυτό σας, ανάλογα μία ταυτότητα έχει για τον εαυτό της η ψυχή. Πολύ ευρύτερη βέβαια, μία ταυτότητα που περιλαμβάνει πολλές πτυχές... αλλά μία ταυτότητα. Και βάσει αυτής της ταυτότητας που αναγνωρίζει για τον εαυτό της, έρχεται να παίξει τους ρόλους, να υλοποιήσει τις πτυχές που είναι. Και όταν υπάρχουν ανισορροπίες και εντυπώματα φόβου, εντυπώματα ενεργειακά ελλιπή, αυτά εκφράζει.

«Δεν είναι λοιπόν τέλεια η ψυχή;» **Έχει ένα βαθμό τελειότητας η ψυχή. Έχει ένα μεγάλο βαθμό τελειότητας αλλά δεν είναι όλο αυτό που νομίζετε ότι είναι. Η ψυχή, είναι θεός εν τη γενέσει, είναι υλικό προς θέωση. Για να το θέσω καλύτερα, ενέργεια που τείνει στο να θυμηθεί τη θειότητά της, όλο και περισσότερο, καθώς εκδηλώνει αυτό που είναι. Δεν μπορεί να θυμηθεί κάτι, αν δεν έχει φτάσει να το υλοποιήσει. Υλοποιεί και θυμάται.**

Με έναν παρόμοιο τρόπο με εκείνον του καλλιτέχνη, που μπορεί να έχει μία εικόνα όταν ξεκινά να φτιάχνει ένα έργο αλλά στη συνέχεια το έργο διαμορφώνεται, παίρνει ζωή από μόνο του, αποκτά μια ιδιαίτερη ταυτότητα την ώρα που υλοποιείται. Ανάλογα, υλοποιείται το δυναμικό της ψυχής – το δυναμικό προς θέωση.

Ξέρει πολλά η ψυχή και δεν τα αγγίζει. Γιατί ξέρει ότι, για να τα αγγίξει, θα πρέπει να υλοποιήσει. Κι αυτό θέλει ενέργεια και χρόνο και κόπο.

Ψυχές βλέπω, ψυχές προς υλοποίηση. Ψυχές που έρχονται σε μένα, περνούν

από μένα, φεύγουν, ξαναγουρίζουν... Αλλά αν υπάρχει κάτι που μπορεί να διευκολύνει το ταξίδι της ψυχής, είναι να βοηθηθεί στην ενθύμηση του γεγονότος ότι είναι ένα Συνεχές. Ότι δεν διασπάται.

Η ενθύμηση της ενότητας είναι αυτή που υποστηρίζει, ουσιαστικά, την ψυχή στο ταξίδι της. Αυτή είναι η μεγάλη σημασία της ενθύμησης της μεγάλης ενότητας των πάντων. Δεν είναι μία θεωρία, δεν είναι κανόνας ηθικής που πρέπει να τηρηθεί, είναι η ενθύμηση που σας διευκολύνει στο δρόμο σας. Ένα καθαρά τεχνικό θέμα, όπως λέμε συχνά.

Φανταστείτε, να έχετε πάει ένα ταξίδι σ' έναν όμορφο τόπο, για να δείτε έναν αγαπημένο σας άνθρωπο και έρχεται η ώρα να φύγετε. Κι εσείς, μη έχοντας μνήμη νομίζετε... όπως τα μικρά παιδιά που φεύγει η μαμά από κοντά τους, νομίζετε ότι χάνεστε οριστικά. Φεύγετε, παίρνετε το λεωφορείο ή το καράβι και κλαίτε απαρηγόρητοι γιατί, όπως τα μικρά παιδιά που πρέπει να αφήσουν τη μαμά να φύγει στη δουλειά, νομίζετε ότι δεν θα ξαναγουρίσετε ποτέ. Ότι αυτό ήταν, πάει, έχει χαθεί. Πόση διαφορά κάνει; Πόση διαφορά; Πόση διαφορά κάνει το να θυμόσαστε; Η μεγάλη διαφορά μάλιστα δεν αναφέρεται μόνο στη γήινη ζωή σας, δεν βελτιώνει τον τρόπο που ζείτε τη γήινη ζωή σας αλλά όλη τη ροή της συνείδησής σας μέσα στο χώρο και το χρόνο.

Έτσι ο Άδης ήρθε σήμερα για να σας πει ότι δεν είναι παρά ένα Συνεχές. Ο ίδιος, είναι το Συνεχές.

«Ουάου!», σκέφτεται κάποια, «Ουάου! Αυτό σημαίνει ότι δεν είναι μόνο στον Κάτω Κόσμο, είναι παντού!»

Ο Δίας τι σας λέει; Ο Ποσειδών τι σας λέει; Η τρισυπόστατη, Μία θεότητα, τι σας λέει; Έτσι είναι!

Και τώρα θα σας αφήσω να αναπαυτείτε για λίγο, να κινηθείτε, να ξεμουδιάσετε... πάντα μέσα στο δίκτυ, πάντα μέσα στη γυάλα. Έχω ακόμα αρκετά παιχνίδια να κάνω με το χρυσόψαρό μου.

[Ακολούθησε διάλειμμα και στη συνέχεια μοίρασμα εμπειριών.]

.....

Άννα: Ρώτησα τον Πλούτωνα, αν αυτό το υλικό είναι μόνο για εμάς ή μπορούμε να το δώσουμε και σε άλλους. Λέει: «Θα μαζευτεί υλικό για άλλες ζωές». Του λέω, τι εννοείς; Μου λέει: «Θα τα δώσεις όταν έρθει η ώρα, όχι τώρα.»

Συνέχεια επικοινωνίας:

Καλωσορίσατε και πάλι λοιπόν. Χρειάζεται να θυμόσαστε ότι είναι πολύ βασικό, να δώσετε έμφαση στο Τώρα, όπου και αν είναι αυτό. Τώρα, όπου και αν βρίσκεστε. Σημαντικό! **Το τώρα, σας έχει εξηγηθεί με πολλούς τρόπους και από πολλές πλευρές, ισοδυναμεί με την αιωνιότητα, άρα, με τη συνέχεια της συνείδησης, με το Συνεχές.**

πραγμάτων, η σκέψη σας είναι κατακερματισμένη.

Και το επόμενο ερώτημα θα ήταν: «Χμ, πώς θα μπορούσα λοιπόν να σκέφτομαι σαν ένα Συνεχές; Η σκέψη μου να αντιστοιχεί σ' αυτό το Συνεχές για το οποίο μας μιλάει ο Πλούτων απόψε;»

Δεν γίνεται. Λυπάμαι αλλά δεν γίνεται. Θα το κάνετε, όταν έρθετε εδώ. Και θα το κάνετε, χμ, γιατί θα μπορείτε να είστε στο Τώρα, συνεπώς δεν θα υπάρχει πριν και μετά για να ανοίξει η σκέψη και στο κέντρο, το Εδώ δηλαδή. Εδώ και Τώρα. **Το Συνεχές δεν αντιστοιχεί σε μια μεγάλη, διαρκή πορεία. Αυτή είναι η εικόνα που έχετε εσείς στο φυσικό πεδίο, τώρα. Βλέπετε μια μεγάλη διαδρομή και έναν άνθρωπο να την περπατάει και λέτε: «Αυτό είναι το Συνεχές».** Αυτή είναι η αντίληψη που έχετε τώρα. Το Συνεχές υπάρχει στο Εδώ και Τώρα. Σύμφωνοι; Και έτσι τώρα αντιλαμβάνεστε την έννοια του Συνεχούς και νομίζω ότι τώρα δένουν αυτά που σας είπα με προηγούμενες γνώσεις σας, με πληροφορίες που σας δόθηκαν παλαιότερα.

«Το Συνεχές αυτό είναι ο χώρος και ο χρόνος; Το Χωροχρονικό Συνεχές που λέμε;» Είναι κάτι άλλο. Αναφέρθηκα στο χώρο και είπα ότι δεν υπάρχει συνέχεια στο χώρο, αφού κατακερματίζεται σε μορφές και στο χρόνο. Αλλά η πλήρης εικόνα αυτού του Συνεχούς στο οποίο αναφέρομαι, είναι μεγάλη. Και οι όψεις της, αν μπορούμε να πούμε ότι ένα Συνεχές έχει όψεις -δεν θα ήταν Συνεχές αν είχε όψεις-, είναι όμως ιδιότητες της Θεότητας. **Οι «Όψεις», σε εισαγωγικά, του Συνεχούς, είναι όσες και οι όψεις της Θεότητας, οι πτυχές του Θείου. Αλλά επανέρχομαι λέγοντας ότι, σε αυτή την περίπτωση, θα έπαυε λογικά να είναι Συνεχές.**

Υπάρχει το Συνεχές αλλά **από τη στιγμή που υπάρχει ενσάρκωση, αυτό το Συνεχές διασπάται σε θεότητες... Νόμους/Αρχές/Θεότητες** -με κάθετο ανάμεσα. Έτσι, στο φυσικό πεδίο βλέπετε όψεις της θεότητας και είναι το υψηλότερο επίπεδο επίγνωσης που μπορείτε να φτάσετε αλλά, **όταν έρθετε στη δική μας πλευρά, αντιλαμβάνεστε το Συνεχές και το αντιλαμβάνεστε, γιατί δεν υπάρχει η βιαιότητα του διαχωρισμού της φυσικής μορφής.** Είναι βίαιες οι συνθήκες στη μορφή. **Αυτό που εσείς βλέπετε σαν μία καθορισμένη μορφή, που σας κάνει να νιώθετε ασφάλεια -νιώθετε ασφάλεια μέσα στις μορφές, νιώθετε ότι υπάρχει κάτι σταθερό-, αυτό για το Πνεύμα είναι τεράστια βία.** Σταματάει η ροή, διακόπτεται. Υποβιβάζεται η τάση. Είναι μια ολόκληρη κοσμογονία που παρακολουθούμε να συμβαίνει μπροστά στα μάτια μας σε κάθε ενσάρκωση και λέμε ότι είναι βία. **Πόσο βίαιη θα ήταν η γωνία ενός ορθογώνιου, απέναντι στην καμπύλη ενός κύκλου; Μόνο έτσι μπορώ να περιγράψω τη διαφορά του βίαιου και μη βίαιου.**

Και τώρα, βρίσκεστε στο Τώρα σας, μέσα στη γυάλα/πλέγμα. «Και ο Δίας τι κάνει εδώ;» Ρωτάει η Άννα από κάτω.

Ναι. Η απάντηση είναι «Ναι».

Σας θυμίζει τίποτα αυτή η απάντηση; Μήπως σας θυμίζει τη διδασκαλία του Κρύων της Μαγνητικής Υπηρεσίας, όταν προσπαθούσε να σας δείξει ότι, δεν μπορείς να έχεις απαντήσεις σε πράγματα που συμβαίνουν σε ένα χώρο

πολυδιαστασιακό, πολύ πέρα από τα γήινα και τον γραμμικό τρόπο αντίληψης; Ο Δίας γνωρίζει. Είναι μία άλλη πτυχή της θεότητας; Σαφώς και είναι!

Είναι ο κυρίαρχος, είναι η κυρίαρχη μορφή; Θα το πω έτσι: μη βάζετε όλα τ' αυγά σας σε ένα καλάθι. **Κρατήστε ανοιχτό νου και μεγάλη καρδιά και αγαπήστε το σύμπαν.** Ο Δίας ήταν πάντα ένα μικρό παιδί στα χέρια υπερήλικων θεών. Ένα μικρό, ατάσθαλο παιδί, που κατάφερε να κλονίσει τον Χρόνο/Κρόνο και να τον κατακερματίσει, φέρνοντας στην επιφάνεια Τιτάνες, όψεις της θεότητας που γεννήθηκαν, ουσιαστικά, από τον Κρόνο/Χρόνο. Είναι αυτό για το οποίο σας μίλησα νωρίτερα: για τις όψεις της θεότητας, που όμως είναι εμφανείς σε εσάς, όταν μπαίνετε σε εκδήλωση. Όταν γυρίσετε πίσω δεν θα είναι εμφανείς αυτές οι μορφές; Αυτό χρειάζεται μία άλλη διάλεξη, πολύ μεγαλύτερη από αυτή που κάνουμε τώρα σε διάρκεια. Και χρειάζεται πολύ μεγαλύτερη εμπάθунση για να γίνει κατανοητό τι ακριβώς σημαίνει αυτό. Γι' αυτό το λόγο, θα περιμένουμε μέχρι την επόμενη ανάλογη συνάντησή μας, για να ερμηνεύσω άλλες, πολλές περισσότερες ενέργειες και με τρόπους που τότε θα κατανοείτε καλύτερα.

Πάψτε να βλέπετε τις θεότητες σαν απλά εννοιολογικά εργαλεία.

Πάψτε να τις βλέπετε σαν όψεις ενός κατακερματισμένου εαυτού.

Δεν μπορείτε να αντιστοιχίσετε τα πάντα στα πάντα. Δεν έχετε τις γνώσεις και τις πληροφορίες που είναι απαραίτητες για να το κάνετε αυτό. **Το Θείο είναι Ένα. Προσδιορίζεται σε διάφορες πτυχές, ανάλογα με το μάτι που κοιτά.** Για παράδειγμα: η γνωστή ιστορία του ελέφαντα και εκείνων που προσπαθούν να τον περιγράψουν. Ανάλογα με το πόσο κοντά είναι, θα είναι και η οπτική τους. Κατ' αναλογία, όσο αλλάζει το πεδίο από το οποίο αντιμετωπίζετε, από το οποίο οράτε το Θείο, αλλάζει και η αντίληψή σας και η περιγραφή σας γι' αυτό και ο τρόπος που γίνεται προσδιορισμός σε εσάς από τις αισθήσεις και τις σκέψεις σας. **Το Θείο παραμένει το ίδιο και είναι Ένα. Είναι ενιαίο. Αλλά είναι διαφορετικά προσδιορισμο, στους κατοίκους των διαφόρων πεδίων.**

Και πάλι ένα άλλο παράδειγμα, είναι ότι, ένα διαμάντι στο δρόμο αλλιώς θα το δείτε από το ισόγειο, αλλιώς από τον πρώτο όροφο και ίσως καθόλου από τον δέκατο.

Μπορούμε να πούμε πάρα πολλά... πάρα πολλά ακόμα. Ήρθατε όμως σήμερα για να γιορτάσετε εμένα, τον Άδη. Τη Συνέχεια. **Η Συνέχεια, έχει επίσης την έννοια της Συνοχής...**

Ζητώ στο Τώρα και στο Εδώ, σ' αυτή τη φυσαλίδα που έχει δημιουργηθεί και στην οποία παίζει το ψαράκι μου, ζητώ εδώ να δημιουργήσετε την εικόνα σας. Μέσα σ' αυτή τη φυσαλίδα, μέσα στη γυάλα, δημιουργήστε την εικόνα σας, όχι σαν ψάρι. Δημιουργήστε τη φυσική σας εικόνα αν θέλετε. Και πάλι, μπορείτε να φανταστείτε ότι υπάρχουν στ' αλήθεια σε μία φυσική μορφή διαφορετική, διαφορετικού μεγέθους από αυτή που έχετε στο φυσικό πεδίο. Είναι σημαντικό, με κάποιο τρόπο να προσδιορίσετε την παρουσία σας εδώ.

Έχω ένα κουίζ για σας... **Είναι αρκετές οι φυσαλίδες που έχω, οι γυάλες, με αυτή την κουκίδα, την όποια μορφή αυτοπροσδιορίζεται μέσα. Και**

σαν εσάς, είναι πάρα πολλοί ακόμα. Τι σας θυμίζει αυτή η εικόνα;

Αν βρισκόσασταν όπως εγώ, να κοιτάτε όλες αυτές τις γυάλες μαζί, κοντά – κοντά... τι σας θυμίζει;

Φως. Πολύ φως ξεχύνεται. Είναι πολύ σημαντικός αυτός ο προσδιορισμός μέσα στη φυσαλίδα. **«Εγώ Είμαι Εδώ Τώρα»**. Υπάρχει πολύ συγκίνηση και αγάπη και χαρά, καθώς αποφασίζετε να προσδιορίσετε τον εαυτό σας εδώ. Τη νιώθετε την αγάπη; Τη λατρεία; Την ευλογία;

Μήπως... μήπως καταλαβαίνετε τελικά τι ήταν το σπυρί... που έφαγε η Περσεφόνη;

Ναι, έχουμε πολλά να πούμε ακόμα! Πάρα πολλά!

Σήμερα θα μείνουμε εδώ. Στην αλήθεια που μόλις γνωρίσατε. Και εύχομαι, να έρθει η ώρα, για την καθεμιά από εσάς ξεχωριστά, που θα δείτε αυτό το σπυρί από ρόδι να γίνεται πράξη, να υλοποιείται.

Χρειάζεται πολύς χρόνος γήινος για να αναλυθεί περαιτέρω αυτή η έννοια και ο συμβολισμός και χρειάζεται χρόνος για εσάς και δουλειά για να μπορέσετε να το κατανοήσετε. Έτσι, την επόμενη φορά, στην επόμενη ανάλογη γιορτή, θα επεκταθούμε περισσότερο.

Σας εξήγησα, ξεκινώντας, ότι **αυτό το Συνεχές είμαι εγώ. Και αυτό το σπυρί από ρόδι, είναι το μοίρασμα της δικής μου ουσίας, της Συνέχειας, της αντίληψης της Συνέχειας**. Και αυτό το ρόδι βρίσκεται στη δική μου καρδιά. Εδώ αγκαλιάζω όλες εσάς, τις μητέρες της ζωής!

Είτε έχετε παιδιά, είτε όχι, είναι σημαντικό να θυμόσαστε ότι, **η θηλυκή αρχή που εκπροσωπείτε, είναι για μένα η βάση της Συνέχειας**. Δεν υπάρχει Άδης, Πλούτωνα, **δεν υπάρχει η πύλη του Πλούτωνα, χωρίς την πύλη της Μητέρας. Το πέρασμα προς τη μία κατεύθυνση λέγεται Μητέρα. Το πέρασμα προς την άλλη, Άδης**. Καταλαβαίνετε;

Και είναι εκείνη η Περσεφόνη, που περνά διαρκώς μέσα – έξω. Εσείς είστε ο Άδης και εγώ είμαι η Μητέρα και τ' ανάπαλιν.

Και έτσι είναι!

[Ακολούθησε συζήτηση και μοίρασμα εμπειριών]

Αυτή η εργασία χορηγείται με άδεια
[Creative Commons Αναφορά Δημιουργού - Παρόμοια Διανομή 4.0 Διεθνές](https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/)